

KONCEPCIÓ, RÉSZLETES MŰLEÍRÁS

Szóvirágok

installáció, Kerekerdő Park, 2022 május 11-24

Műleírás

Az adott füves területen elszórtan 20-30 fémszál-csoport helyezkedik el, egy vadvirágos mezőhöz hasonlóan. A csoportok 2-12 db, nyers köracél szálakból állnak, melyek magassága 20-60 cm. A szálak végei különböző betű-formára vannak hajlítva, fehér színűek, sötétben kékesen világítanak. A szálakat a földre való leszúrással rögzítem, 20-30 cm. mélyen. Egy csoport „virág” egy-egy szó betűit tartalmazza összekeverve. Egyes betűcsoportok a területet körül vevő útszakaszhoz közel, onnan jól láthatóan helyezkednek el. Így válnak elolvashatóvá a betűkből összeálló szavak. A betűk egy-egy érzést, elsődleges ill. másodlagos érzelmét, érzelmi állapotot jelentő szó betűi, úgymint:

félelem, öröm, bizalom, éhség, harag, közöny, szégyen, derű, unalom, gyűlölet, nyugalom, meglepődés, undor, bű, megvetés, szeretetet, büszkeség, hála, irigység, szomjúság, kíváncsiság, bűntudat, figyelem, szerelem, káröröm, vágyakozás, féltékenység

A területen való sétálás közben elolvashatóvá válik az összes szó.

Az éjszakai megjelenés lehetőségét a betűkön használt foszforeszkáló, sötétben fényt kibocsátó bevonat biztosítja.

A mű része a környezettel való kapcsolat: a fények változása, egy madár megpihenése, vagy egy kutya jelölése a „mű” virágon, vagy akár egy esetleges rongálás mind új rétegekkel gazdagíthatja azt.

Az esetleges baleseteket a betűk lekerekített kialakításával, gumi védőréteggel, éjszaka az önmagából való fénykibocsátásával próbálnám kiküszöbölni.

A gyalogúthoz közel, jól látható helyen zománcozott figyelmeztető táblákat és leírást helyeznék el a műről.

Koncepció

A megvalósítani kívánt mű egy installáció, amelyet az adott helyszínen, a Kerekerdő park kis völgye inspirált. A városi környezetben megbújó kis terület különleges téri adottságokkal bír: a sík pesti környezetben nemcsak hogy meglepően hat a szabályos mélyedés, de különös asszociációkat is kelt. Emlékeztet meteorit-bechapódás nyomára, vagy valamilyen ősi kultikus helyszínre. A feltehetően mesterségesen kialakított mélyedés természetes mezők, lejtők kicsinyített makettjeként is felfogható.

Szobrászi szempontból is előnyös helyszín: a városi környezet része, mégis alacsony fekvése miatt egy abból kiszakított darab, ami viszonylag homogén háttérrel biztosít az ott megjelenő műtárgynak.

A kültérben való elhelyezkedés jó lehetőség a műalkotás és valós életszerű környezet összehangolására, együtt értelmezésére. Külön kihívást jelent, hogy ezúttal a mű mindennapi szituációk részesévé lesz, és emellett természetes fényben, a természet erőinek kitéve kell működnie.

Ezeket az adottságokat igyekeztem felhasználni a **Szóvirágok** című installáció megtervezésénél. Az izgalmas helyszínhez való alkalmazkodás a fent említett inspiráló hatásokon kívül jó alapot jelentett számomra a munkáimban az utóbbi időben megjelenő tematika, a természetes-mesterséges kérdéskör tovább gondolására. A kérdés több aspektusban szerepel, a természetes környezet, a természeti motívumok és az emberi természet jellegzetességeinek megidézésével.

Különböző távolságból való szemlélésével a mű különböző mélységei tárulnak fel. Távrolról nézve, közeledve, belemenve, vagy mellette elhaladva: mindegyik helyzetben mutat valamit, és várhatóan mindegyikben működképes. Lágú ívű fém szálak csoportjai elszórtan helyezkednek el a kis völgyben, természetes vadvirágos rét hatását keltik. Távlabbról nézve valószínűleg sokan valóban növénynek fogják vélni, csak közelebről nézve fedezhető fel az ember-alkotta tárgyak mivolta. Így derül ki, hogy a szálak végén elhelyezkedő „virágok” tulajdonképpen betűk. A betűk használata a beszéd, az olvasás révén új dimenziót emel be a műbe. Az olvasás, a szavak értelmezése kontrasztban áll az installáció természetes hatású, tájba illeszkedő megjelenésével. Ez az új dimenzió az, ami a nézőt a mű részletes végigjárására ösztönözheti. A tárgy-csoportok mind mind egy értelmes magyar szó betűit tartalmazzák: új lehetőséget tartogatva a néző számára, hogy a szavakat kibogarászva alapvető emberi (és állati) érzéseket idézzen fel magában. Szándékom szerint a valós érzések ilyen konkrét megfogalmazása, ebben a környezetben zavarbaejtő hatást kelthetnek. Érdekel, hogy a kontraszt, ami műtárgy természetes környezetbe illeszkedése, természetes növényi organizmussal való hasonlósága és a betűk szabályossága, a nyelv konkrét értelmezhetősége között áll, feloldódhat-e a megjelenített szavak jelentése által. Hiszen az alapvető, élőlényekre jellemző érzések, -legyen az pozitív, vagy negatív- mind természetesek, ha úgy vesszük, ugyanazon mezőn helyezkednek el.

Egy virágos réthez hasonlóan, a mű ki van téve az emberi viselkedés hatásainak, ami kísérletként fogható fel, és fontos információval szolgál a művész számára. A lehetséges reakciók megfogalmazására igyekszem minél nagyobb terepet biztosítani a kiállítás ideje alatt működő blog segítségével. Elképzelhetőnek tartom, hogy egy-egy „betűvirágot” letörnek, kihúznak majd a földből, és elvisznek, amit szintén a környezettel való kapcsolatnak, a mű részének tekintem. A változásokra rugalmasan szeretnék reagálni: betűk pótlásával, de akár új szavak alkotásával. A műről és változásairól rendszeresen készítenék fotó és videófelvételeket.

